

RIKS
TEATRET

LITT AV ET PAR!

av Neil Simon

K

2014/2015

S

KJÆRE

PUBLIKUM!

Dette er ikke første gang Sven Nordin og Nils Vogt står på en scene sammen, men det er første gang de drar på Riks-teater-turné sammen. Nå står de i kulissene og tripper, og med seg har de et lag av velopplagte komedianter.

Det er en glede for oss å få presentere Neil Simons teaterklassiker med disse fabelaktige skuespillerne. Vi er glade for at publikum – på femti kulturhus rundt i hele landet og på Chat Noir i Oslo – får oppleve denne forestillingen.

Takk til regissør Kim Haugen og scenograf John-Kristian Alsaker – og til alle på og bak scenen, i busser og på kontorer, verksteder og systuer, som har vært med på å lage Litt av et par!

God fornøyelse!

Bjørn Heiseldal
Thalia Teater

Ellen Horn
Riksteatret

**– En utrygg skuespiller er aldri en god skuespiller.
En trygg skuespiller, derimot, kan bli en god skuespiller,
sier Kim Haugen som selv har en ring av trygg ro rundt seg.**

Kveldens regissør, Kim Haugen, 56, snakker av solid skuespillererfaring. Han har spilt over 70 roller i musikaler, komedier, drama, film og fjernsyn; og brynt seg på vidt varierte roller som Raskolnikov, Hamlet, Doktor Proktor og Nissefar i Reisen til Julestjernen, og sist som forfatteren C.S. Lewis i glitrende samspill med Lasse Lindtner i Freuds siste møte. Etter å ha høstet sceneerfaring som skuespiller i tre tiår på Nationalteatret, trives han nå også i regissørstolen.

– Lyst, gir han som stikkord for rollebyttet.
– Jeg har spilt mange og vidt forskjellige roller og jeg har jobbet under gode og dårlige regissører. Til sammen blir det en ganske stor klump med erfaring, og det er den erfaringen jeg nå har lyst til å bruke på en annen måte enn som skuespiller. Dessuten tror jeg det er sunt å tre ut av den trygge sonen og utfordre seg selv med nye oppgaver.

Du har spilt med både gode og dårlige regissører, sier du. Hva er forskjellen?

– En dårlig regissør kan bryte ned og ødelegge en skuespiller, en god hjelper skuespilleren til å bygge opp rollen. Og han må kunne lytte, ha evne til å kommunisere, skape entusiasme. En regissør som vet «alt» og ruller frem som en dampveivals i prøve-

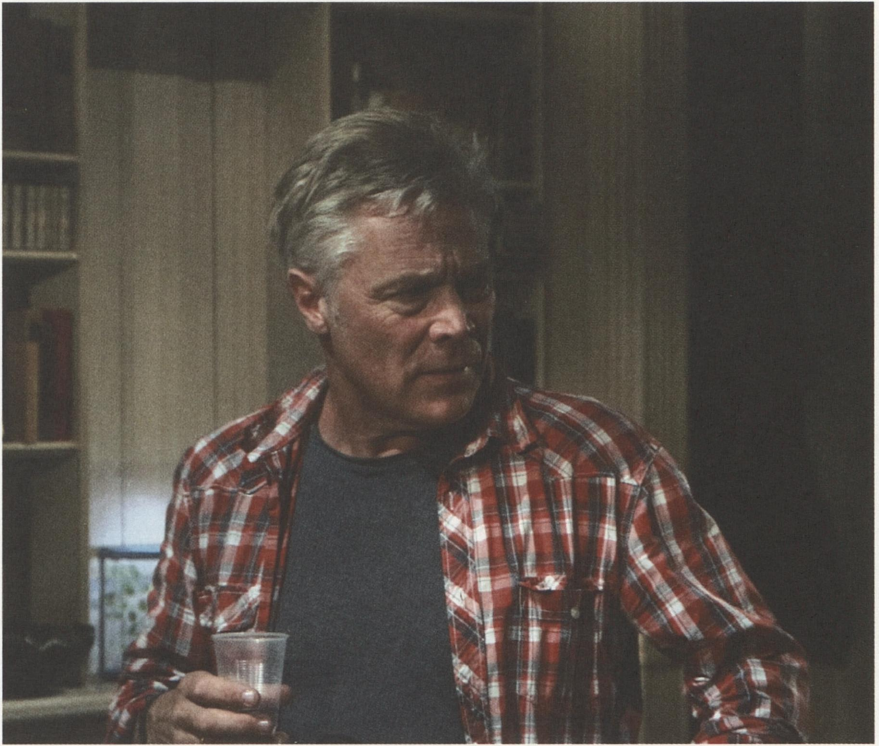
tiden, skaper utrygge og usikre skuespillere – og er det noe skuespillerne trenger der de står alene på scenen når regissøren har gått hjem, så er det trygghet.

Haugen kan teoretisk sett være navnet på et nytt norsk teaterdynasti hvor Kim er annen generasjon. Begge hans foreldre har vært skuespillere, Per Theodor Haugen på Nationalteatret og Oslo Nye Teater, Sissel Sellæg på Oslo Nye Teater. Nå er hans søster, Helle Haugen, skuespiller samme sted deres foreldre spilte i mange år.

– Selvfølgelig så vi mye teater som barn, men i dagliglivet var teatret mor og fars område. For meg begynte det hele med skole- og russerevy. Det var da jeg ble bitt av basillen og fikk lyst til å utdanne meg til skuespiller.

– Som voksen og som skuespiller har det vært en god støtte å ha skuespillerforeldre. Med dem har jeg snakket fag når jeg trengte samtalepartnere, sier han, og legger anerkjennende til at de var seriøse teaterfolk som konsentrerte seg om faget, og aldri var selvhøytidelige.

Men nå har du gått inn i et nytt teaterfag, og står trygt på egne ben?

– Jeg har stor respekt for regifaget. Som skuespiller arbeider du med en rolle, leter og prøver ut uttrykk for en rolleperson. Det kan være strevsomt nok. Som regissør har jeg ansvar for alle personene på scenen og må dessuten finne mål og mening for hele oppsetningen.

Når du nå er dirigent for kveldens forestilling, har du ikke gjort det lett for deg selv. Komedie er vanskeligere enn tragedie, sies det?

– I komedien er formen like viktig som innholdet. Derfor er det så viktig med timing, energi og presisjon. Tragedien gir ofte tilskueren en individuell opplevelse, mens komedien derimot gir en felles opplevelse. Vi kjenner oss igjen og vi ler sammen.

Ordene er ikke mine, men sagt av regissør Kjetil Bang-Hansen, som jeg ofte har samarbeidet med og lært enormt mye av, sier han og legger til:

– Neil Simon har skrevet en varm og fin komedie. Han har et suverent grep på hverdagens absurditeter. Selv sier han at alt han har skrevet er hentet ut fra egen eller venners erfaring eller hverdagsliv. Nå har jo verden forandret seg en smule siden han skrev dette stykket i 1965, og Manhattan er ikke identisk med dagens St. Hanshaugen i Oslo, for å si det mildt. Neil Simon oppdaterte selv stykket i 2002, og Nils Vogt har gjort en flott jobb med å bearbeide og oversette teksten. Forhåpentlig slik at vi kjenner oss igjen uansett hvor i Norge vi bor.

NEIL SIMON

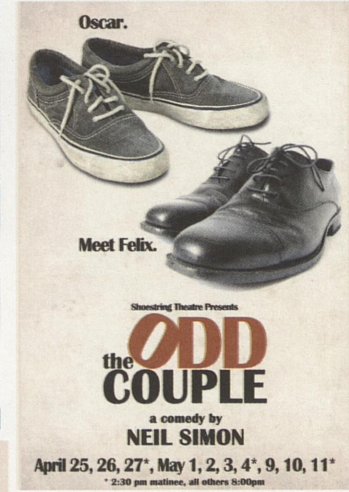
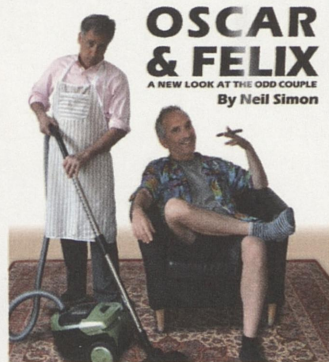
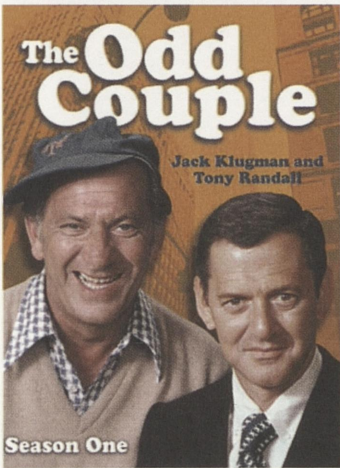
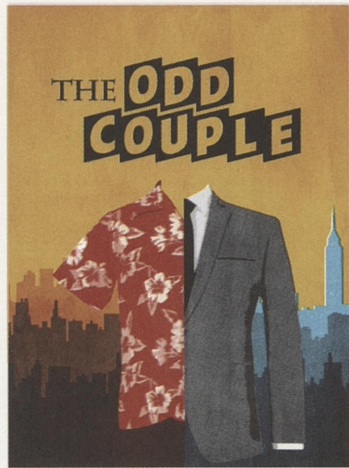
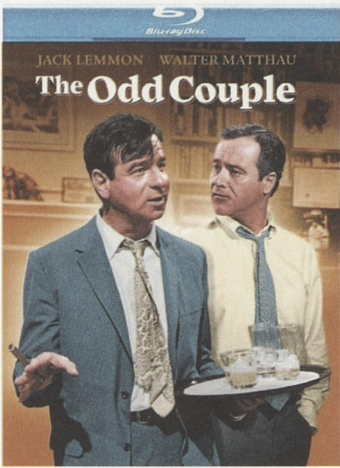
Neil Simon ble født i 1927 og er altså 87 år. Han er en av USAs mest suksessrike forfattere og har skrevet over 30 teaterstykker og filmmanuskripter. Neil Simon har vunnet en rekke priser, blant annet fire Tony Awards og Pulitzerprisen, og har fått sitt eget teater på Broadway oppkalt etter seg. Han har fått millioner av mennesker til å le i over femti år. I tillegg til humoren, er det hans varme og menneskelighet som har gitt ham denne enorme suksessen.

Han vokste opp i Bronx i New York i en fattig jødisk familie. «En dysfunksjonell familie i et enkelt hjem uten bøker,» som han selv sier. I en treroms leilighet sammen med broren Danny, hadde de en mor som slåss for familien og en far som stakk av rett som det var og overlot barn og kone til seg selv. Ofte uten penger til mat eller klær. Broren Danny var den som tok ansvar for Neils oppdragelse og utdannelse.

Neil Simon begynte sin karriere som tekstforfatter i TV sammen med broren og skrev sketsjer i samarbeid med bl. a. Mel Brooks og Woody Allen. Hans første stykke het Come Blow Your Horn. Han brukte tre år på skuespillet, og skrev det om ikke mindre enn 20 ganger! Et titalls produsenter var han i kontakt med for å få satt opp stykket, men ingen turte å satse penger på det.

Omsider fikk han en produsent og stykket ble satt opp på Broadway i 1960. Ikke den største suksessen i historien, men stor nok til at Neil Simon fikk lyst til å skrive mer. Hans neste produksjon het Barefoot in the Park (med bl.a. Jane Fonda og Robert Redford) og så fulgte The Odd Couple. Dette skuespillet hadde premiere i 1965 og ble med én gang en stor suksess. Forestillingen ble spilt nesten tusen ganger på Broadway for smekkfulle hus.

Stykket er senere blitt omarbeidet til flere filmversjoner, TV-serier og tegneserie. Filmversjonen mottok en rekke priser og ble blant annet nominert til Oscar for beste filmmanus. På grunn av stor interesse fra kvinnelige skuespillere, har han også skrevet en kvinnelig versjon: The Female Odd Couple. I 2002 moderniserte han stykket så mye at han kalte det Oscar and Felix – A new look at The Odd Couple. Det er denne versjonen Nils Vogt nå har oversatt og omarbeidet til norske forhold.

LITT AV

Av Neil Simon

Originaltittel: Oscar and Felix

Oversatt og bearbeidet av Nils Vogt

ET PARI

PÅ SCENEN
Felix
Nils Vogt
Oscar
Sven Nordin
Wilfred
Ingolf Karinen
Bjørn
Stein Grønli
Magne
Jonas Georg Digerud
Ynez
Camilla Frey
Hoolya
Veronica Salinas

TEAM
Regissør
Kim Haugen
Scenograf og kosty-
designer
John-Kristian Alsaker
Koreografisk bistand
Jonas Georg Digerud
Lysdesigner
Kai Roger Havn
Dramaturg
Tine Thomassen
Produsent
Christian Venge
Inspisient og turnéleder
Ole Lillo-Stenberg
Produksjonsassistent
og sufflør i prøve-
perioden
Ilene Myrann Sørbøe

Oppsetningsleder
Lars Vold
Scenemester
Arne Lindberget
Lysmester
Kai Roger Havn
Lydmester
Edle Hanto
Maske- og kostyme-
ansvarlig
Helge Bjørnå
Rekvisitør
Linda Bucheli

Spilletid 2 timer 15 minutter (med pause)

Premiere i Oslo, Nydalen 2. oktober 2014	Turnépremiere i Hamar 7. oktober 2014	Nypremiere på Chat Noir 15. januar 2015
---	--	--

Produsert av Riksteatret i samarbeid med Thalia Teater AS.

Musikken i forestillingen er av Count Basie's: Plymouth rock, A little Tempo Please, Pony Tail, Dinner with friends, Softly with feelings, Late date, Two for the blues, Shure thing.

Teaterforlag: Nordiska ApS – København.

Foto: L-P Lorentz. I redaksjonen: Kim Haugen, Ellen Horn, Tine Thomassen, Christian Venge, Lise Juvet og Mette Hægeland Blom (red.). Trykk: 07 Gruppen. Opplag: 5000.

Det var da jeg leste et intervju med Nils Vogt i Dagbladet at ideen om kveldens forestilling falt inn i hodet på meg. Nils ga uttrykk for at han og Sven Nordin hadde ønske om å spille sammen igjen. Som stor fan av disse to scenekunstnerne, grep jeg sporenstreks mobiltelefonen og fikk kontakt med både Nils og Sven – og så begynte snøballen å rulle!

Det har gått både vinter og vår siden de første innledende samtalenene, med mye prøving og feiling og tull og tøys og latter, og nå sitter vi i Bibliotekbaren på Hotel Bristol. Alvoret har slått inn, premieren nærmer seg. De to ringrevene har kjent hverandre og samarbeidet i årevis i farser, musikalere, revyer og i tv-serier.

Hvorfor trives dere i hverandres selskap, hva er det dere setter pris på hos hverandre?, spør jeg.

– Teater er skummelt, svarer Sven. – Du må by på deg selv. Trygghet er viktig, du må ha et ukomplisert forhold til den du spiller med, slik at ikke utenforliggende problemer tar fokus, at du kan si alt til den andre. – Ja, sier Nils, vi spiller hverandre gode, stjeler ikke fra hverandre, gir hverandre fordel, bakspiller hverandre aldri. Det er helt sant, slike problemer finnes ikke mellom oss. Vi er jo veldig forskjellige, men hvis man ikke er det, blir det ikke noe gøy.

– Nils er i mye større grad komiker enn jeg, sier Sven. – Han har et naturlig, medfødt komisk gen, mens mitt sterkeste kort er alvor. – Ok, kommer det fra Nils, kall meg gjerne komiker. Sven har mer for de store dramatiske rollene, men jeg lengter også etter alvor. – Klovnen var ikke klovn uten en tåre i øyekroken, det er en viktig dimensjon i komedien, repliserer Sven. – La meg si det slik, sier Nils. – Jeg er en skuespiller som har spilt mange komiske roller, men jeg er ingen standuper, ingen artistkvikkas, men en karakterskuespiller som liker å skape skikkelser.

– Men det komiske gir så mye til tragedien også, sier Sven. – Komediespill krever på en måte mye mer håndfast teknikk, det handler om timing og letthet, og det kommer godt med når du skal spille drama og tragedie. Komedie må også spilles på liv og død. Det må tas på dødsens alvor for at folk skal bli interessert.

– Sven har jo en særdeles god humoristisk sans og utpreget god timing, sier Nils. – Det bruker han også når han spiller Brand av Ibsen eller Isak Sellanrå i Markens grøde. Det er derfor han er så god. Jeg har ikke samme draget på de rollene der, sier Nils, med et smil i øyekroken. – Kanskje ikke Romeo på deg, nei, sier Sven kjærlig, men en streit, pen mann har vanskeligere for å bli morsom enn en liten original raring. Tenk på Chaplin, eller Louis de Funès eller Woody Allen, for den saks skyld.

Dere kunne kanskje vært Norges svar på Laurel and Hardy, altså Helan og Halvan, antyder jeg, men kunne dere byttet på rollene i Litt av et par!?

Nei, de opplever begge at det er riktig at Sven spiller Oscar og Nils spiller Felix.

Men, Sven, sier jeg, er det ikke slik at du som privatperson er ekstremt opptatt av rydding?

– Joda, sier han, det stemmer, rydding er min greie, rydding er på kanten av en nevrose hos meg, det gir meg ro i sjelen. Det begynte i en periode av livet da jeg flyttet mye. Jeg er også blitt forlatt og vært på flyttfot, så jeg kjenner meg godt igjen i Felix, rollen som Nils spiller. Jeg trives godt med å se Nils stulle og stelle rundt meg og sette maten på bordet!

– Men husk, dette er ikke en farse, sier de begge. Dette er en klassisk teaterkomedie. Med bunn i stoffet og psykologisk dimensjon i begge karakterene. Det er mye mer interessant for oss å spille komedie enn farse. I komedien er det mer drama, mer luft mellom deg og karakteren. I farsen er figurene mer klisjeer.

– Jeg liker å spille i denne formen, sier Nils.
– Den krever både letthet og eleganse. Dette skal ikke bli et Mot i brøstet-show, uten nyanser og dybde. –Humor er mye mer ferskvare enn drama, sier Sven.

– Det vi lo av i går, er ikke nødvendigvis like gøy i dag. Mye havner på historiens skraphaug.

Neil Simon skal ha blitt meget forundret over at en komedie om to enslige, middelaldrende menn skulle bli en så stor suksess på Broadway, alle der vet hvem Oscar og Felix er, men problematikken i Litt av et par! var antakelig like relevant den gang som nå. Menn blir forlatt og sitter patetiske og hjelpeløse igjen også i dag, og appellerer til morsinstinktet hos oss damene.

Er det stor forskjell på å spille film/tv og på teater, vil jeg vite, hva betyr publikum for dere?

– Møtet mellom sal og scene er magi når det fungerer, magi som du aldri kan oppleve foran et kamera. Det er helt genuint, det er det vi er utdannet for på Teaterskolen, sier Sven, og fortsetter: Ja, det er fascinerende å stå foran et kamera, men «live»-følelsen her og nå er unik. Ingenting slår det levende møtet mellom mennesker på scenen og mennesker i salen.

– Å hoppe fra medium til medium er jo også spennende, tilføyer Nils, eller begge deler på én gang.

– Da vi spilte inn Mot i brystet, spilte vi for kamera, men med publikum til stede. Det er lettere å gå ned i formatet fra scene til film, enn motsatt. Står du på scenen må formatet løftes mer, og du får umiddelbar respons fra salen. Sven har reist mye rundt i landet med sine soloforestillinger, og opplevd hvor forskjellig lynne det er på ulike steder, det er store geografiske forskjeller på publikums reaksjoner. Nils husker tilbake til turnélivet i Møre og Romsdal, da han var blant pionerene på Teatret Vårt i Molde. Inne i fjordene var det tyngre å spille enn ute på øyene.

Samtalen glir lett, og vi finner ut at vi alle tre tråkket våre barnesko som skuespillere på Oslo Nye Teater, det var der de to ble kjent. Teater er flyktig og kalles ofte øye-

blikkets kunst. Nå liker Sven og Nils tanken på at den gode gamle ånden fra Oslo Nye Teater gjenoppstår på Riksteatret for en liten stund. Det var også der Litt av et par! ble spilt første gang i Norge i 1968, under tittelen To ess og ingen dame. Da var det komedieparet Carsten Winger som spilte Felix og Frank Robert som spilte Oscar. – På Oslo Nye fikk vi spille hver kveld, sier de begeistret og litt nostalgiske. Det eneste som gjør deg god, er å spille mye. Vi fikk utrolig god trening og ble fulgt tett opp av skuespillere som Arve Opsahl og Aud Schønemann, Toralv Maurstad og Per Theodor Haugen, Rolf Just Nilsen, Wenche Foss og Elsa Lystad. Bedre teaterskole skal du lete lenge etter!

Sven og Nils er bærere av en komedietradisjon som kanskje er i ferd med å gå i glemmeboken, og de har stor glede av å vitalisere denne sjangeren, og presentere den i en moderne og oppdatert tapning for dagens publikum – rundt om i hele Norge.

Blir dere ikke lei av hverandre, spør jeg avslutningsvis.

– På ingen måte, sier de i kor, vi håper ikke dette blir vår siste premiere sammen. Men samtidig vil vi benytte anledningen til å takke Riksteatret – som har lovet oss hvert vårt hotellrom på hele turneen!

Oscar

SVEN NORDIN

Hva får deg til å le?

– Seinfeld, Solsidan, Klovn, Etaten. Og kona mi, selvfølgelig!

Sven Nordin har hatt et hundretalls roller på teater, TV og i film siden han gikk ut fra Statens Teaterhøgskole i 1981. Han ble for alvor kjent for det norske folk med rollen som Nils i TV-serien Mot i brystet og som Kjell Bjarne i Elling-filmene. Senere har han spilt i filmer som En folkefiende, Sønner av Norge, To liv, Børning, The Last Place On Earth og Shackleton. På teater har han blant annet utmerket seg som Brand i

Brand og Isak i Markens grøde på Nationalteatret (Kritikerprisen og Heddaprisen for Isak), turnert landet rundt med Hulemannen og Pappa, spilt Kongen i Spelet om Heilag Olav og hatt hovedroller i musikalene som Sugar, I blanke messingene, Svindlere med stil og La Cage aux Folles (Oskarsteatern i Stockholm). Han har stått på scenen sammen med Nils Vogt i en rekke oppsetninger både på TV og på teater; dette er deres niende produksjon på en teaterscene sammen. I 2009 ble Sven utnevnt til ridder av 1. klasse av St. Olavs Orden «for hans innsats for norsk film og scenekunst.» Vinteren 2015 har han en sentral rolle i SVTs store krimserie Øgon blå.

Felix

NILS VOGT

Hva får deg til å le?

– Som barn lo jeg mye av stumfilmstjernene, særlig av Helan og Halvan. Det gjør jeg for så vidt fortsatt. Litt senere ble jeg veldig fascinert av den franske komikeren Louis de Funès. En usedvanlig morsom mann. Han er stadig en inspirasjonskilde. Jeg er redd jeg lo mer i gamle dager. Men jeg har ikke gitt opp! Jeg har mange morsomme venner og kollegaer. Selvfølgelig ler jeg av dem! Jeg ler av ekte vare. Kanskje er det derfor at det som får meg i best humør, er barn. Men for all del: Ikke når de prøver å være morsomme.

Nils Vogt gikk ut fra Statens Teaterhøgskole i 1974 og er i dag en av våre mest profilerte komedieskuespillere. I 2011 ble han tildelt Komiprisens hederspris for sin innsats for komediefaget innen både tv, film og teater. Han har vært tilknyttet Teatret Vårt, Rogaland Teater, Den Nationale Scene og Oslo Nye Teater og har medvirket i en rekke musikaler, revyer og farser som *Guys and Dolls*, *Anything Goes*, *Sugar*, *Panikk i kulissene*, *Rett i lomma* og *På ville veier*. Nils har dessuten hatt egne TV-show og medvirket i filmer som *Sofies verden*, *Jonny Vang* og *Victoria*. Aller mest kjent er han kanskje for TV-suksessene *Karl & Co*, *Mot i brøstet* og

Hos Martin – de to sistnevnte sammen med *Sven Nordin*. Vinteren 2014 var de tilbake på TV-skjermen i Trygdekontorets *Ellen & Børre & Dem*. Nils Vogt har oversatt og bearbeidet kveldens forestilling.

Magne

JONAS GEORG DIGERUD

Hva får deg til å le?

– Min store helt er jo Charlie Chaplin. Han er en av de som både får meg til å le og gråte. Det er humor for meg. Spennet mellom alvor og det komiske.

Jonas Digerud er utdannet danser, men jobber i dag som både danser, koreograf og skuespiller – sist sett som den rødthårete lille Bulle i Riksteatrets *Doktor Proktors prompepulver*. Jonas har vært med i *Carte Blanche*, *Oslo Danse Ensemble* og *Jo Strømgren Kompani* og hatt koreografiansvar for store musikaloppsetninger som *Sugar*, *Oliver Twist*, *The Producers*, *Little Me*, *Tolvskillingsoperaen* og *Hakkebakkeskogen* (de tre sistnevnte for Riksteatret) og for *ODEs jubileumsturné* i 2004. Som skuespiller har han også spilt roller som *Cosmo* i *Singin' in the Rain* og en av apekattene, *Candy*, i *Det Norske Teatrets oppsetning av Jungelboka*. Jonas har vært til stor hjelp med koreografisk bistand til kveldens forestilling.

Bjørn

STEIN GRØNLI

Hva får deg til å le?

– Hotell i særklasse. Det finnes ingen over, og ingen ved siden.

Stein Grønli har vært en sentral skuespiller i Riksteatrets faste ensemble hvor han har hatt mange og varierte oppgaver som både skuespiller, dukkespiller og regissør. Av roller i utvalg kan nevnes Hamlet, Knappestøperen i Peer Gynt, Doktor Stockmann i En folkefiende, Pastor Manders i Gjengangere, Olav H. Hauge i Kom ikkje med heile sanningi, Rodion Nikolajevtsij i Soloppgang i Riga og Estragon i Mens vi ventar på Godot, som også ble spilt på Det Norske Teatret. Stein spilte byggmesteren i Jo Strømgrens Byggmester Solness på Trøndelag Teater og var i mange år med i Peer Gynt-spelet på Gålå. I 2009 var han regissør for for Askeladden og kongens harer. Han har medvirket i blant annet NRK-serien Sejer – se deg ikke tilbake og kinofilmene Varg Veum og Hawaii, Oslo. Med Litt av et par! avslutter Stein sin lange karriere ved Riksteatret.

Wilfred

INGOLF KARINEN

Hva får deg til å le?

– I min familie har latteren alltid sittet løst. Jeg tror at ordtaket stemmer. Alle har blitt uvanlig gamle. Jeg ler av alt mulig. Fra de plumpeste vitser til Larson og Wizard of Id.

Ingolf er skuespiller i teatrets faste ensemble, og har også vært en ivrig formidler av scenekunst til publikum. Han har hatt små og store roller i komedier, klassikere og samtidsdramaer. Av noen av de mange oppsetningene han har medvirket i kan nevnes Hamlet, Stormen, Hemsøboerne, Arsenikk og gamle kniplinger og Fyrtøyet. I 2008 var han frontfigur for Riksteatrets Ibsen-express som formildet kunnskap om Ibsens dramatik til skoleelever over hele landet. Karinen har hatt roller i norske filmer og TV-serier, blant annet i Karl & Co og Mot i brystet sammen med Nils Vogt og Sven Nordin, og har i en årrekke spilt Pelle i Kaptein Sabeltann i Dyreparken i Kristiansand. I 2014 kan han feire at han har reist 40 år med Riksteatret.

Ynez

CAMILLA FREY

Hva får deg til å le?

– Phil Dunphy i Modern Family, Jim Carrey, Ridiculousness og kappgang. Blant svært mye annet. Umulig spørsmål, haha!

Camilla Frey har siden hun var ferdig med sin skuespillerutdannelse på NISS i 2005 gjort både film, TV, reklame og teater, samt improteater. Hun var med på å starte Det Andre Teatret i Oslo, hvor hun i dag er en del av hovedensemblen. Camilla har medvirket i filmene Morgan Pålsson – verdensreporter, Umeå4Ever, Hjelp, vi er russ og Børning, og i NRK-seriene Side om side og Sofia Flux (kommer) og turnert med forskjellige teaterforestillinger i Norge. Med ImproTent og Det Andre Teatret har hun spilt på forskjellige festivaler rundt om i verden.

Hoolya

VERONICA SALINAS

Hva får deg til å le?

– Jeg ler av det meste! Tror jeg har en ganske godt utviklet selvironi og selvdistanse som gjør at jeg kan se humor i de mest utrolige opplevelser! Jeg ler av og med barn som snakker åpent og rett ut om sine erfaringer og tanker. Jeg ler av galskap, absurde situasjoner, misforståelser, mennesker som viser nye sider. Jeg sier så ofte: «Herregud. Det er galskap. Det er helt utrolig». Jeg tror jeg ser humor i det meste, selv i tragedien. Jeg ler høyt av andre mennesker som ikke er redde for å være ganske spesielle. Jeg ler av meg selv og ler masse av Nils og Sven, selv om Nils ikke vil at jeg skal le: «Jeg blir ukonsentrert», sier han.

Veronica Salinas er utdannet ved Statens Teaterskole i Buenos Aires og jobber i dag som skuespiller, dramatiker og forfatter. Hun har tatt forfatterutdanningen ved Norsk Barnebokinstitut og har en BA i spansk og portugisisk litteratur fra Universitetet i Oslo. I 2008 ble hun én av tre vinnere av Nye Scene Tekster for monologen Ident og Itet. Prosjektet ble initiert av Sekretariatet for Mangfoldsåret i samarbeid med teatrene i Oslo. Hun har spilt og skrevet flere tekster for scenen presentert på Beavivváš Sámi Nášunálateáhter, Nordic Black, Oslo Nye, Det Åpne Teater, Det Norske Teatret og Riksteatret.

Regissør

KIM HAUGEN

Hva får deg til å le?

– Neil Simon! En forfatter som klarer å kombinere humor med alvor. (Humor er like viktig i tragedien som alvor i komedien.) Og Chaplin, selvfølgelig.

For eksempel i filmen hvor han finner et rødt flagg på gaten og ikke ser at hundrevis av rasende revolusjonære slutter seg opp bak ham i et protesttog.

Kim Haugen debuterte på Den Nationale Scene i 1982, og er i dag en av våre mest profilerte skuespillere med fast tilknytning til Nationaltheatret der han har hatt en rekke store oppgaver og hovedroller. De siste årene har han også hatt regioppgaver, bl.a. for Blodig alvor ved Teater

Ibsen. Kim har ellers medvirket i en rekke TV-serier og TV-program (som Løvebakken), lest lydbøker og spilt radioteater. Han er hedret med en rekke priser, som Norske teaterlederens pris (1992) for tittelrollen i Hamlet, Radioteatrets Blå Fugl (2001) for rollen som Hjalmar Ekdal i Viljandden, Aase Byes legat (2003) og Per Aabels ærespris (2004).

Scenograf og kostymedesigner
JOHN-KRISTIAN ALSAKER

Hva får deg til å le?

– Meg selv!

John-Kristian Alsaker har en lang og innholdsrik karriere bak seg, både nasjonalt og internasjonalt, innen teater, opera, ballett, film og fjernsyn. Han hadde scenografien til åpnings- og avslutningsseremonien under OL på Lillehammer i 1994. Han arbeider i dag på de fleste norske scener. Han har blitt hedret med flere priser, som den amerikanske Emmy-prisen for filmatiseringen av The Phantom of the Opera. I 1970-årene var Alsaker virksom ved flere britiske scener, bl.a. The National Theatre og Old Vic. Han var sjefscenograf ved Los Angeles Theater Centre fra 1984-92, der han mottok flere priser for beste scenografi, kostyme og lysdesign. I dag samarbeider han ofte med regissører som Stein Winge og Kjetil Bang-Hansen. Alsaker fikk Heddaprisen i 2002 for Antons villfaring ved Det Norske Teatret og i 2011 for Ti liv på Torshovteatret.

The logo for DNB, consisting of the letters 'D', 'N', and 'B' in a white, sans-serif font. A vertical white line runs through the center of the 'N' and extends from the top to the bottom of the page.

DNB

Bank fra
A til Å

STOLT SPONSOR AV
LEVENDE KULTUR

Kjøp billetter på www.riksteatret.no og på www.chatnoir.no

2.10 Oslo/Nydalen
7.10 Hamar
8.10 Kongsvinger
9.10 Elverum
10.10 Gjøvik
13.10 Otta
14.10 Oppdal
15.10 Melhus
16.10 Orkanger
18.10 Røros
20.10 Bjugn
21.10 Stjørdal
22.10 Namsos
23.10 Kolværid
25.10 Mosjøen
27.10 Mo i Rana
28.10 Bodø
2.11 Fagernes
3.11 Ål
4.11 Vikersund
5.11 Drammen
6.11 Askim
8.11 Halden
9.11 Fredrikstad
10.11 Jessheim
6.11 Horten
17.11 Larvik
18.11 Notodden
19.11 Seljord
21.11 Bø i Telemark
22.11 Skien
23.11 Grimstad
24.11 Arendal
25.11 Kristiansand
27.11 Lyngdal
28.11 Kvinesdal

TURNÉPLAN 2014/15

29.11 Egersund
30.11 Sandnes
2.12 Aksdal
3.12 Bømlo
4.12 Stord
5.12 Os
7.12 Sogndal
9.12 Florø
10.12 Førde
11.12 Nordfjordeid
12.12 Ørsta
13.12 Åndalsnes
14.12 Sunndalsøra
16.12 Molde
17.12 Molde
18.12 Ålesund
15.januar Chat Noir, Oslo
16.januar Chat Noir, Oslo
17.januar Chat Noir, Oslo
22.januar Chat Noir, Oslo
23.januar Chat Noir, Oslo
24.januar Chat Noir, Oslo
29.januar Chat Noir, Oslo
30.januar Chat Noir, Oslo
31.januar Chat Noir, Oslo
5.februar Chat Noir, Oslo
6.februar Chat Noir, Oslo
7.februar Chat Noir, Oslo
12.februar Chat Noir, Oslo
13.februar Chat Noir, Oslo
14.februar Chat Noir, Oslo
19.februar Drammen Teater
20.februar Drammen Teater
21.februar Drammen Teater

50,-

DNB

Chat Noir
etabl. 1912